

192

1772/II/1

χ. Γεωργίου Ι. Μάρκου

978/φ 89r

πρβλ. 209, 227

**Απόφαση οριστική. Αμοιβή και δαπάνες πληρεξουσίου.
Μείωση απαιτήσεως στο προσήκον μέτρο.**

²²/ 1772- φ(ευ)ρουαρίου Ι(τη)

²³/ Έπαρ(ει)σιάσθ(ει) ό Κωνσταντίνος Σίρμπου κατ έμπροσθεν ήμων, πρωτοστο:²⁴/λοϊζωντας, καί ζ(ει)πτωντας να τον πλερώση ή Ζαμφύρα, Βασίλη μπακάλη ²⁵/ δια τον κόπον όπου (εί)χεν μέ τον άραβονιαστικόντης Στέφανον, καί ²⁶/ έπερπάτ(ει)ξεν άπάνω κάτω (εί)ς ταίς κρίσαις, όθεν μέ το να ζ(εί)τη:²⁷/σεν ό αυτός Κωνσταντίνος πάρα περυσά, εύρέθ(ει) εύλογον παρ':²⁸/ ήμων να έχη να του δώση ή αυτή Ζαμφύρα ούνγκρ(ικα) F 50"— ²⁹/ έπ(ει)δήτης τον (εί)χεν πληρεξούσιον μέ το δελειμάτης κατά τὰ ³⁰/ γράμματα όπου ό αυτός Κωνσταντίνος παρ(ει)σίασεν, καί έστω (εί)ς ³¹/ ένδ(ει)ξιν.

³²⁻³⁴/ Ιωάννης τζηγγ(ού) νιν προστάς πρω, Μανικάτης σαφράν(ος) πρ, Γεώργιος Ιωάνν(ου) μάρκ(ου) πρ, Θωμάς Βελλερά πρ, πετκ(ος) πέτρ(ου) [χ. Θ. Βελλερά], Γιάννης Μαθρωόης πρ [χ. Θ. Βελλερά].

στ. 24-26, 29-30 Αίτημα της αγωγής είναι η αμοιβή και διάφορα έξοδα του πληρεξουσίου που παρέστη σε διάφορες δίκες.

στ. 28 Μείωση της απαιτήσεως στο προσήκον μέτρο.

193

1772/V/7

χ. Γεωργίου Ι. Μάρκου

978/φ 89v

πρβλ. 136· Γ'/83

**Απόφαση οριστική. Κληροδότημα. Μαρτυρία πνευματικού.
Εξαίρεση προεστού από το Κριτήριο. Διαθήκη.**

//1772— μαΐου— 7— ήλθεν κατ' έμπροσθεν ήμων των ύποκάτωθεν γε:²/ γραμμένων, ό Νικόλαος Χρήστου Άρβανίτης, καί έπρωτοστολόγισεν, ζ(ει)π- τώ:³/ντας από τον κύρ Μανικάτην Σαφράνου, ότι μετά τον θάνατόντης του άφίνει / ή:⁴/γουν ή κυρά Χορβατοΐα άδελφή του άνωθεν Νικόλα, καί πενδερά του⁵/ κύρ Μανικάτη/ φλουρία, 50— ό όποίος λέγ(ει) να της (εί)πεν

διά νά κρά.⁶/ξη τὸν πνευματικὸν διὰ μάρτυραν, ἢ ἄλλον κανέναν, αὐτῇ δὲ
⁷/ τοῦ ἀπεκρίθ(ει), ὅτι δὲν κάμει χρ(εῖ)α, ἀλλὰ (εἰ)πεν τῆς θυγατρόςτης,
 ὅτι ⁸/ μὲ τὰ τὸν θανατὸνμου, νὰ ἔχεται νὰ τοῦ δώσεται, φλουρία, 50:., τει:⁹/
 χαίνωντας ὅμως θάνατον καὶ τῆς θυγατρὸς, μέ τὰ ἡμέραις 3: κατόπι ¹⁰/
 τῆς μητρόςτης, τώρα ὅμως ἤλθεν καὶ τὰ ζ(ει)τὰ ἀπὸ τὸν ἄνωθεν κύρ ¹¹/
 Μανικάτην, τὸν ὁποῖον ἐμ(εἰ)ς ἐρωτῶνταστον ἐάν ἔχ(ει) καμίαν εἴ:¹²/δησιν
 ἀπὸ αὐτὰ, ἀπεκρίθ(ει) λεγωντάςμας θεόψυχα, ὅτι καμίαν ¹³/ (εἰ)δησιν δὲν
 ἔχ(ει), παρὰ ὅτι καὶ ἂν τοῦ (εἰ)πεν ἐκ σώματος νὰ δώση ¹⁴/ τὰ ἐμ(εἰ)ρασεν,
 τόσον μόνον τοῦ (εἰ)πεν ἡ μακαρίττησα πενθε:¹⁵/ρὰ του, ὅτι πανδρεύοντας
 ὁ ἀδελφόςμου, Νικόλαος Χρήστου τήν μι:¹⁶/κρωτερήντου θυγατέρα νὰ ἔχης
 νὰ τῆ οὐ|<ῆς> δώσης (εἰ)ς τὰ Ἰδιότης χέ:¹⁷/ρια, φλουρία, 3. καὶ ὅχι ἄλλο.
 ῥωτῶντας καὶ τὸν πνευματικόν, μή:¹⁸/πως καὶ ἡ μακαρίττησα ἀπάνω (εἰ)ς
 τήν ἐξομολόγησίντης νὰ τοῦ ¹⁹/ (εἰ)πεν περὶ τὰ ἄνωθεν, φλουρία, 50— μᾶς
 ἀπεκρίθ(ει) καὶ ὁ πνευ:²⁰/ματικὸς ὅτι δὲν τοῦ (εἰ)πεν ποσῶς, οὔτε καμίαν
 (εἰ)δησιν, δὲν ἔχ(ει). ²¹/ καὶ μέ τὸ νὰ μὴν ἔχη καμίαν ἄλλην μαρτυρίαν,
 ὁ ἄνωθεν Νι:²²/κόλας, οὕτω ἀποφασίζωμεν καὶ ἐμ(εἰ)ς, ὅτι δὲν ἔχ(ει) νὰ
 πάρη τίπο:²³/τας ἀπὸ τὸν κύρ Μανικάτην, πλὴν ἐάν θέλ(ει) ἐξ Ἰδ(εἰ)ας του
 καλῆς ²⁴/ προαιρέσεως νὰ τοῦ χαρίσῃ καποῖον τῶ. (εἰ)ναὶ οἰκοκύρης, καὶ
 ἔστω ²⁵/ (εἰ)ς ἔνδ(ει)ξιν.
²⁶⁻³⁰/ δομαὶς θελλεράς (εἰ)ς τὸν τόπον τοῦ ἁγίου προεστοῦ μετὰ τὸ νὰ (εἰ)ναὶ
 ἐδικὸς ἡγὼν συγγεν(εἰ)ς πρ. Γιάννης μαυρωδῆς [χ. Γ. Γ. Μάρκου], κυρήτης
 χατζή τύχ(ου), γεώργιος Ἰωάνν(ου) μάρκ(ου) πρ. Μανόλης Κωνσταντίν(ου)
 πρ.

στ. 1-12 Ιστορικό της αγωγής. Αίτημα του ενάγοντος για την απόδοση κληροδοτήματος, με μάρτυρα τη μοναχοκόρη της κληρονομουμένης, η οποία είχε αποβιώσει αμέσως μετά τη μητέρα της. Ο Μανικάτης Σαφράνος ενάγεται ως κληρονόμος της συζύγου του ή/και ως εκτελεστής της διαθήκης ή των διαθηκών της πεθεράς του (βλ. εγγρ. Γ'/83).

στ. 12-17 Άρνηση του εναγομένου, ο οποίος ισχυρίζεται ενόρκως («λέγωντάς μας θεόψυχα») ότι η πεθερά του (κληρονομουμένη) του είχε δηλώσει προφορικά σε ποιους άφηνε κληροδοτήματα, τα οποία έχει ήδη παραδώσει στους κληροδόχους.

στ. 18-20 Μαρτυρία του πνευματικού για το αίτημα της αγωγής, ο οποίος δηλώνει άγνοια, και ότι δεν του εξομολογήθηκε τίποτε σχετικό η κληρονομουμένη, αδελφή του ενάγοντος.

στ. 22-25 Απόρριψη της αγωγής ελλείψει αποδείξεων.

στ. 26-27 Υπογράφει ο αρχαιότερος πάρεδρος του Κριτηρίου ως αναπληρωτής του προεστού Ιωάννη Τζίγγου, που εξαιρείται λόγω συγγενείας¹.

Πρέπει να σημειωθεί ότι μαρτυρούνται δύο διαθήκες της Μαρίας

Χορβατοΐας, που είχαν συνταχθεί πολύ πριν από τον θάνατό της (βλ. Μέρος Γ', εγγρ. 83), και ότι τα προφορικά κληροδοτήματα ήταν έγκυρα², παράλληλα με τυχόν άλλα στη γραπτή διαθήκη. Ο εναγόμενος ίσως είχε ορισθεί εκτελεστής της διαθήκης της πεθεράς του (στ. 12-17), προκαλεί όμως εντύπωση που αυτό δεν αναφέρεται ρητά στην απόφαση.

1. Για τους λόγους εξαιρέσεως του προεστού βλ. Θ. 32(1695) § 19 (ΕΚΣ, σ. 319). Πρβλ. επίσης Θ. 28(1691;) § 6 (ό.π., σ. 307).
2. Για το προφορικό κληροδοτήμα πρβλ. Εξάβιβλος 5.11.23· Βακτηρία Λ λδ'.

194

1772/V/10

978/φφ 89v-90r

χ. Γεωργίου Ι. Μάρκου

Απόφαση οριστική. Παραγγελία. Απαίτηση αχρεωστήτου. Συμφηφισμός. Δωσιδικία εναγομένου. Εκκρεμοδικία. Τα έξοδα της δίκης βαρύνουν τον ηττώμενο διάδικο.

^{31/} 1772: μαΐου: 10: ἤλθεν καὶ ἐμπροσθεν ἡμῶν τῶν ὑποκάτωθεν γεγραμμένων ^{32/} ὁ Ὀπριος Θεόδωρος, ἀπὸ Ὀραστ(εῖ)α, καὶ ἐπρωτοστολοῖσεν, ζ(εῖ)πτῶντας ἀπὸ τὸν ἀδελφόν· ^{33/} τοῦ Πέτρον Θεοδόρου, ὅτι (εἰ)ς τοὺς 1764- φεβρουαρίου:10- τοῦ ἔστ(εῖ)λεν φιωρήνια ^{34/} οὐγκρικά F 100: ἡγουν ἑκατὸ, μέ τόν Γεώργιον Τζιρίκα ἀπὸ Χινιδώραν< > ^{35/} λεγωντάς του ὁ ἄνωθεν ἀδελφόςτου, προ ἡμερῶν ὄντας ἐκ(εἰ) (εἰ)ς Ὀραστεία< > ὅτι ἔχω ^{36/} νὰ π(εῖ)γαίνω (εἰ)ς Βρασοβὸν διὰ νὰ ψουνίσω μερικόν πρᾶγμα διὰ χρ(εῖ)ανμου ^{37/} καὶ ἂν ἀγαπᾷς, δώσεμε καὶ ἐσὺ τίποτας ἄσπρα νὰ σέ ψουνίσω, χωρίς κανένα ^{38/} διάφορον, παρὰ μόνον τὸ ἀγοῖ νὰ πλερώσης. τοῦ ὁποίου Ὀπριου μὴν ^{39/} {τ(εῖ):} // τ(εῖ)χωντάςτου <ἄσπρα> τοῦ τὰ ἔστ(εῖ)λεν μὲ τὸν ὀνομασμένον Γεώργιον Τζιρίκα, λεγωντάςτου ^{2/} καὶ ἐκ σώματος τὸ {τῆς} <τί> λογῆς πρᾶγμα νὰ τοῦ ψωνίσῃ, ὁ ὁποῖος Πέτρος Θεοδόρου λα:^{3/}βαίνωντας τὰ F 100"- λέγ(εῖ) ὅτι δέν τοῦ τὰ ἔστ(εῖ)λεν νὰ τοῦ ψωνίσῃ πρᾶγμα, ἀλλὰ ^{4/} διὰ νὰ τὰ ξεπέσῃ ἀπὸ τὸ παλαιὸν χρέος, ὁποῦ λέγ(εῖ) νὰ τοῦ χρεωστῇ ὁ ἀδελ:^{5/}φόςτου Ὀπριος. καὶ ἐρωτῶντας τὸν [[Πέτρον]] Ὀπριον, ἐὰν τοῦ χρεωστᾷ, ἀπεκρίθ(εῖ) κα:^{6/}τῆμπροσθένμας ὅτι νὰ τὸν ζ(εῖ)τίσῃ (εἰ)ς τὴν Ἰστάντζιάντου, καὶ ἂν τὸν εὐγάλλ(εῖ) χρεώστην ^{7/} θέλ(εῖ) τὸν πλερώσ(εῖ), ἐπ(εῖ)δήτης καὶ ἄλλαις πολλαῖς φωραῖς παρ(εῖ)σιάσθ(εῖ)κεν εἰς τὴν ^{8/} Ὀραστ(εῖ)αν (εἰ)ς τὸ μαγιστρᾶτον, δ(εῖ)χωντάςμας καὶ τὸ ντελιμπ<ε>ρᾶτον τοῦ κριτη:^{9/}ρίου,